

סקולען

לְכֹר בְּנִים

עם חן של פעם

שְׂבַת עֲלִיעֶזֶר לִי

ספר

נעימות אליעזר

שבת סליחות

נתחבר ע"י

ה' אליעזר זוסיא רובין

לזכר נשמת רבותינו הק'

רבי אליעזר זוסיא בן ישראל אברהם זצ"ל

רבי ישראל אברהם בן אליעזר זוסיא זצ"ל

מסקולען

סקולען

כל הזכויות שמורות
למכון נעימות אליעזר סקולען בארה"ק
ואין רשות לצלם או לתרגם או להעתיק
למאגר מידע אפילו חלק מן הספר ללא אישור בכתב
skulen3@gmail.com לקחת חלק בהדפסת ספרי סקולען צור קשר במייל
copyright by mechon nemois eliezer skulen. beth shemesh.
in all countries subscribing to the international copyright union.

PRINTED IN ISRAEL

יצא לאור העולם ע"י
מכון נעימות אליעזר בארה"ק

053-415-2636

הסכמת הרב קלמן ווייס שליט"א מו"צ העדה החרדית

בס"ד כ"ז שבט תשפ"א

הנני בזה בשורות האלה לחזק ולאמץ את ידי הבה"ח החשוב והיקר
ירא שמים ובעל מדות תרומיות דבוק בלו"ג ברבותינו הק' מסקולען
זי"ע ולהבלי"ח לכ"ק האדמורי"ם ממשיכי דרכם שליט"א

כמר אליעזר זוסיא רובין ניו

אשר ליקט ואיזן דבריהם הקדושים של האדמורי"ם מסקולען וצוק"ל
במשך שנים על ענינים שונים בתורה ועבודת השי"ת וכן במה
שהביאו מספה"ק תלמידי הבעש"ט הק' בענינים רמים אלו והבה"ח
החשוב הנ"ל תורגם אותם ללשון "האידיש" שיהא שימה בפייהם של
רבים אשר אינם מבינים בלה"ק

ונקרא שמו "נעימות אליעזר"

ודבר גדול מאד עשה בעמיו לקרב דבריהם הק' אשר מלאים ביר"ש
וקדושה בדברים היוצאים מלב טהור וקדוש שבודאי יכנסו ללבם של
ישראל לקרבם לעבוד"ה ולתורה וקדושה וע"כ גם ידי תכון עמו
להוציא לאור ספר הקדוש הזה ויזכה להפיץ תורתם בקרב ישראל
מתוך נחת ובריות גופא ברוב הצלחה וסייעתא דשמיא בכל הענינים
אמן:

הנה"ח יוסף חת"ש ופ"י הע"ה
קאניאוס קלאן ווייס

הכו"ח לכבוד התורה וצדיקי הדור:

קאניאוס קלאן ווייס

הסכמת אב"ד קאסאן שליט"א

מו"צ העדה החרדית

הנני מצטרף להנ"ל והשי"ת יעזור להרחיב גבולי הקדושה ויתקדש שם שמים בעולם ובזכות זה נזכה בקרוב להתגלות מלך המשיח בב"א:

5/1/2017

הסכמת כ"ק מרן אדמו"ר מסערט ויזניץ שליט"א

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מ'זאל זיך קענען מתחזק זיין און מתרומם זיין אויפן דרך פון אונזערע הייליגע רבי'ס "לבית סקולען", און אין סקולען איז דאך אסאך אסאך לייכטער זיך צו מתרומם זיין, ווייל די זיס'קייט דארטן איז דאך גאר גאר הויך און דערהויבן און ליכטיג, און איך בין זיכער אז פון אויבן וועלן זיי משפיע זיין שפע עבודת השם פאר די אלע וואס וועלן לערנען אין דעם הייליגן ספר.

צדקת צהר וצדקת צהר

[והוסיף: ס'איז מיר שווער "נישט" צו חתמ'נען אויף אזאנ'ס].

יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

יהי ד"א עמו בכל אשר יפנה, ויגלית דרכו הטובה על דרך רבותיו הקדושים אשר האירו את ישראל בנועם אמרותיהם וזמירותיהם, ויזכה לראות ברכה בעמלו מתוך הרחבת הדעת וטוב לב תמיד לאוישט"א:

המברך בברכת אהבה
יגדלנו תלמידי אמונה תפלה ופסוקי צדקה
בשמיני

5/13/2015

אמרו כי החשד ופניו אקראו וקראו יאמרו כי חשדו ופניו אקראו

$\frac{dy}{dx} = \frac{y}{x}$

[illegible]

יחזק ויהיה שני החסד יין
מפני זה חתום וחתום מאת ה' מן המצות והמצות
אשר הם חיים יהודה (הוא) חתום מאת אלהים

פון דער זאך וואס איז געווען
 די תורה זאגט אלעמאל
 אזוי די זאכן און
 וואס איז

בעוהש"ת

הרב משה ראזענבוים

בלאמו"ד כ"ק מרן אדמו"ר עטמ"ד מצאנז שליט"א
ונכד כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק מ'קאראקאס שליט"א

מ'קאראקאס

וראש בית דין צדק כלל השעות לכלל ישראל

פה ארץ הקודש יצ"ץ

יום ג' שנכפל בו כי טוב, לסדר זיקחו אליך שמן זית וך בתית למאור להעלות נר תמיד', פרשת תצוה,
שנת תשפ"א לפ"ק.

הנני בזה לרא' ביד תלמידי הנאמן, היקר והחשוב, אציל רוח ונפש, אב בחכמה ורך בשנים, המופלא
ומופלג בתורה וידאת ה' מהורה, משמח אלוקים ואנשים, דבוק ונושם בקדושת רבותיו הקדושים נבג"מ
לבית סקולען זי"ע, ויודע מש"א חב"ל: שהמתחבר למהור מהור, גרים באורייתא תדיא במסידת הגוף
והנפש, ובזדעזע ומכורי קאמיתא עמילתו בתה"ק בתנאים לא תנאים, בבחינת 'מדברר סעי' ממש, היינו
כמוש"כ במדרש: שאם עושים את עצמו כמדבר, רק אז זוכים לתורה שניתנה בסעי, וזה תורה מתוך
הדחק באמת, וחרף גילו הצעיר, בדברי תורתו היוצאים מלב מהור, הוא מחזק לבבות נשברות, ומאמץ
ברכיים כושלות, וידיים רפות, להגות בתה"ק, ולהרגיש מתקנות התה"ק, ומתקנות קיום המצוות,
והמתקנות לחיות ביהודי עפ"י התה"ק, בכך כמה שנים, מידי שבת בשבת, ומידי מועד במועדו, בנש"ק,

ה"ה הרה"ג רבי אליעזר זיסיא רובין שליט"א

מייסד חבורת משנת אליעזר בארץ הקודש

הנה ראה ראיתי האי סיפרא רבה, והגם שלא עברתי כולה, אבל חלק גדול מזה עברתי, וראיתי שהוא
מלא בתורה המביא לידי ד'ש, ולידי חיזוק לעבוד את ה' בכל עת ועידן, והכל יסודות בהררי קודש, בנוי
ומיסוד עפ"י הקדמות מדברות קודש ששמע, וסיפורים שראה ושמע, מהני צדיקא ששמרו על הגחלת
הנשאת לבל תכבה, וחזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתקן, והוא עומד על חזקתו.
והאמת אגיד שמכל תלמידי השכלתי, והרבה למדתי מרבותי, אבל מתלמידי יותר מכולם, שנעורתי
למדתי אותו ואיך צריכים לעזרה של חידוש, והשכליל לעשות עשר ידות, בבחי' תלמידי המחכים את רבו.

אסיים בכרבת הדקט בזכות אבותיה"ק וצוק"ל, יה"ר שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה, ולהפני מעינותיו
חוצה, מתוך נחת והרחבת הדעת דקדושה, וזוכה לישב באהלה של תורה ויראה, עד זקנה ושיבה טובה.
ואל אחי ורעי אמור: קחו ברכה זו אל תוך בתיכם, משנת נעוריו ראשית עריסותיכם, ותשלמו על זה
מטוב מעשרותיכם, ותלמדו בו האיך לעבוד את ה' כל ימי חייכם, ועי' תראו ברכה והצלחה בכל מעשי
ידיכם, עדי נזכה לרגל מבשר ישועה מאלוהיכם, ע"י משיח בן דוד גואליכם, אמן בן ייחצון בוראכם.

הב"ד ירידו הדושה"ט באה"ד ובלע"ת,
המערך אות ואת מעשי הטובים מאוד,
הבוי' לכבוד התורה הקדושה ולומדיה,
בכל הברכות האמירות בתורת משרע"ה,

הק' משה ראזענבוים

בלאמו"ד כ"ק מרן אדמו"ר עטמ"ד מצאנז שליט"א
ונכד כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק מ'קאראקאס שליט"א

מ'קאראקאס

המצפה לרחמי שמים מרובים

הסכמת רב דקהל אש תמיד בני ברק שליט"א

הנני באתי להמליץ טוב עבור הבה"ח חסידא ופרישא המפורסם
בתורותיו ומידות הטובות והישרות מתאבק באפר רגליהם כל צדיקי
הדור ובפרט כ"ק האדמו"רים מסקולען
ה"ה שמו הולך לפניו

מוהר"ר אליעזר זוסיא רובין שליט"א

יה"ר שיזכה תמיד להפיץ מעינתיו חוצה ויזכה תמיד את הרבים בטוב
טעם ודעת ואך טוב וחסד ירדפוהו כל ימי חייו בחן של טעם זקנים
ויזכה במהרה לקבל פני משיח צדקנו אמן בב"א:

ידידו המכבדו בלב טוב

16/12/00 (י"ג ט"ז)

ורבינו זצ"ל היה אומר תמיד, שלפני שהולכים ללמוד צריכים
לכוון לקיים מצות לימוד התורה, כי הרי מצות צריכות כוונה,
וממילא וצריך אדם לומר קודם הלימוד בפה מלא:

הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזוּמָן לְקִיּוֹם מִצְוַת עֲשֵׂה דְאוֹרֵייתָא שֶׁל
לְמוֹד הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב בַּתּוֹרָה וּלְמִדָּתָם אַתֶּם
וּשְׁמִרָתָם לַעֲשֹׂתָם וְהֲרִינִי עוֹשֵׂה מִצְוָה זוּ כְּדֵי לְקִיּוֹם
מִצְוַת בּוֹרְאֵי וּכְדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ
וּרְחִימוּ וּדְחִילוֹ לְיִחָד שֵׁם י"ה בּוֹ"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל: וְיֵחִי נַעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ:

וב"ק מרן רבינו זצ"ל
 היה אומר תמיד בכל הזדמנות:

אז: "לכו בָּנִים" – אז ווען איר גייט
 אוועק פון די התעוררות, דעמאלט'ס:
 "שְׂמְעוּ לִי" – דעמאלט'ס זאל אייד
 קלונגען אין די אויער'ן דאס וואס איר
 האט דא געהערט!..

ווייל בשעת ווען איר זענט דא,
 דעמאלט'ס זעה איך דאך שוין אליין
 אז איר הערט מיך אויס, נאר ווען
 איר גייט "אוועק".. דעמאלט'ס זאל
 אייד קלונגען אין די אויער'ן דאס
 וואס איר האט דא געהערט!..

הקדמה

י"שמחו ה'חסידים ויגילו ה'משתוקקים לראות אור כי טוב מאמרי קודש מרז"ל קדושים אשר בארץ המה, ובשבת והוראה להשי"ת שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה אני מודה ומשבח לאדון כל על שזכיתי לגמור ספר "נעימות אליעזר" על התורה ומועדים באידיש אשר מיוסד על דברי חז"ל ועל דברי רבותינו הקדושים תלמידי הבעל שם טוב הק' ותלמידי המגיד וצוק"ל, כדי שכל יהודי פשוט יזכה לשאוב מתורתם של רז"ל אשר מפיהם אנו חיים כל ימינו על אדמתינו, וכדי שכל יהודי פשוט יזכה לדעת את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון.

והרי כבר ידוע ליודעי חן, כי אמרו רז"ל (יבמות צ"ז.) על כל האומר דבר שמועה מפיהם ששפתותיו דובבות בקבר, ובספר חסידים (ס' רכ"ד) איתא שהם מתפללין עליו שם וממליצים טובה עליו עכ"ל.ק.

ומודה אני לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי אשר זכיתי להוציא לאור ספר "נעימות אליעזר" על התורה ומועדים באידיש אשר מטרתו של הספר הוא אך ורק שכל יהודי יזכה לחיות עם "שויתי ה' לנגדי תמיד" בכל רגע ורגע ולקיים "בכל דרכיך דעהו" במלא מובן המלה.

וברוך הוא אלקינו אשר נתן סיעתא דשמיא בעמלי וזכיתי לראות ברכה בעמלי, אשר אחרי שנים רבות וארוכות זכיתי לברך על המוגמר ולזכות את הרבים בדברים פשוטים וברורים נראים לעינים בעיני עבודת השם יתברך תורה ותפילה ומידות טובות וישרות, ואכן שמע אלקים מתוך סיעתא דשמיא אשר הרגשתי בה על כל צעד ושעל במהלך חיבור ספר זה, ומתוך שבח והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלני, הנני עומד עתה ב"פתח השער" ומתחנן לפני בורא כל עולמים שכה יתן ה' וכה יוסיף ויזכני להעלות דבר נאה ומתוקן על שולחן חכמים, ולהוסיף דעת

ותבונה ויראת ה' טהורה בתוך לבבות ישראל, ואל יצא מתחת ידי שום מכשול חס ושלום, רק יחזק את האמונה ואת הניצוץ היהודי אשר נמצא בתוך כל אחד ואחד מישראל, ובעזרת השם יתברך יהיה לתועלת הרבים, ובפרט לבחורי ואברכי חוץ לארץ שיותר קל להם ללמוד ספרים "באידיש", והרי כבר כתוב בתורתנו הק' בפרשה וילך (ל"א פ' י"ט): "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם", פירוש שכל יהודי יזכה להבין ולהשכיל את התורה בשפה שהוא מבין טוב.

וכאן המקום לציין שכל הספר מתחילה עד הסוף נעשית ע"פ הוראת והדרכת גדולי ישראל על כל צעד ושעל, וזהו אינו רק ספר לקריאה גרידא, כי אם גם ספר של לימוד התורה באמת, יען כי הרי זה משפיע יראת שמים במדה גדושה על לבבות ישראל.

וכאן המקום להודות ולהלל לכל האנשים שעזרו ותרמו ותמכו למען הוצאת ספר זה, יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שיזכו לראות אך ורק תענוג ונחת דקדושה מכל יוצ"ח, ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות באמת לאווישט"א.

ובצאתי אפרוש כפי אל ה' בתפילה שאזכה לישב באהלה של תורה ולהרביץ תורה ויראה כל ימי חיי, ואזכה לעבוד את השם יתברך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל מתוך שמחה של מצוה יחד עם כל ישראל, ואזכה להיות מאלו שמוסיפים יופי לכתר הגדול שנקרא תפארת ישראל"ל זרע אברהם"ם אוהבו, מתוך הרחבת הדעת ומנוחה, ומתוך בריות גופא ונהורא מעליא, עדי נזכה בקרוב ליעוד הנביא ומלאה הארץ דעה את ה' וברחמים גדולים אקבץ בביאת גואל צדק ובבנין בית המקדש השלישי במהרה בימינו אמן:

שַׁבַּת סְלִיחוֹת

שַׁבַּת סְלִיחוֹת: עס ווערט געברענגט אין די ספרים הק', אז שבת פאר:

"ראש השנה" [נאר ווען: "ראש השנה" געפאלט סוף וואך] ווערט אן גערופן: "שַׁבַּת סְלִיחוֹת", אבער לכאורה שטעלט זיך דאך דא א מורא'דיגע קשיא דא, ווייל פארוואס רופט מען אָן דעם שבת מיטן נאמען: "שַׁבַּת סְלִיחוֹת"?!! מען זאגט דאך ערשט סליחות "מוצאי שבת" ביי חצות...!! אדער נאך שפעטער...!! און ממילא פארוואס ווערט דער "שבת" אליין אָן גערופן: "שַׁבַּת סְלִיחוֹת"?!!

נאר מען קען דאס אפשר פאר ענטפערן על פי דאס וואס דער הייליגער ישמח ישראל זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל האט אמאל געזאגט, ווייל דער הייליגער ישמח ישראל האט דאך שוין אמאל געזאגט, אז אין די לעצטע שבת פון דעם יאר קען מען דאך פארעכטן אלע שבתים פון א גאנץ יאר, און אויב פירט מען זיך אויף ווי עס דארף צו זיין דעם לעצטן שבת פון דעם יאר, און מען איז מכבד דעם הייליגן שבת קודש ווי עס דארף צו זיין, ווערט עס דעמאלט'ס גערעכנט כאילו אלע שבתים פון א גאנץ יאר זענען געווען גוט.

און ממילא לויט דעם קומט דאך אויס, אז.. יא, מען רופט אָן דעם שבת אליין מיטן נאמען: "שַׁבַּת סְלִיחוֹת", ווייל די אונטערשט'ע שבת פון דעם יאר איז דאך א: "סְלִיחָה" און א: "כְּפָרָה" אויף אלע שבתים פון דעם יאר וואס זענען ליידער נישט געווען ווי עס דארף צו זיין.

און אפילו ווען ראש השנה געפאלט אנהייב וואך [וואס דעמאלט'ס הייבט מען שוין אָן צו זאגן סליחות א וואך פריער], און: "שְׁבַת סְלִיחוֹת" קומט דעמאלט'ס אויס "איינס פאר די לעצטע שבת פון דעם יאר" קען "איינס פאר די לעצטע שבת פון דעם יאר" אויך הייסן: "שְׁבַת סְלִיחוֹת".

ווייל מיר ווייסן דאך שוין אלע זייער גוט, אז חז"ל (שבת דף: קי"ח ע"ב) זאגן דאך אונז שוין בפירוש, אז: אֱלֹהֵי שְׁמֵרוּ יִשְׂרָאֵל "שְׁנֵי שְׁבֻחוֹת" מִדְּנִגְלִין, און ממילא.. די "סליחה" קען זיך שוין [אמאל] אָן הייבן א וואך פריער אויך, ווייל יא ר' יוד, די צוויי לעצטע שבתים פון דעם יאר איז א: "סְלִיחָה" און א: "פְּפָרָה" אויף אלע שבתים פון א גאנצן יאר..!

און אויב מיר וועלן אויס נוצן די צוויי לעצטע שבתים פון דעם יאר ווי עס דארף צו זיין, וועלן מיר דורך דעם זוכה זיין צוריק צו קערן אלע: שְׁבֻחוֹת שְׁעֵבֶר עָלֵינוּ לֹא כָּל כֶּף טוֹב "לְטוֹבָה", און די צוויי לעצטע שבתים פון דעם יאר וועלן אונז ברענגען: "סְלִיחוֹת" אויף אלע אנדערע שבתים פון דעם יאר וואס זענען ליידער נישט געווען ווי עס דארף צו זיין.

און מיר בעטן זיך טאקע אלע צו דיר הייליגער גרויסער טאטע אין הימל, אז.. רבוננו של עולם, מיר בעטן דיר, אז: שוּבָה יְהוֹה אֶת "שְׁבִיתָנוּ" — אז קער צוריק אונזערע "שבתים" וואס מיר האבן זיך נישט אזוי גוט אויף געפירט ווי עס דארף צו זיין.. צום גוט'ן, ווייל מיר זענען זיכער, אז אין דעם זכות וואס מיר פירן זיך אויף ווי עס דארף צו זיין דעם לעצט'ן שבת קודש פון דעם יאר, וועט דער אייבערשטער זיכער רעכענען כאילו אלע שבתים פון דעם יאר זענען געווען גוט.

און עס שטייט דאך שוין טאקע אויך בפירוש אין פסוק אין פרשת התשובה וואס געפונט זיך אין פרשת נצבים (קפיטל ל' פסוק ג'), אז דער הייליגער באשעפער האט דעמאלט'ס געזאגט פאר די יודישע קינדער, אז: וְשָׁב יְהוּדָה אֶל־קִיָּהּ אֶת "שְׁבוּתָהּ" – אז איך וועל צוריק קערן אלע דיינע "שבתים" פון דעם יאר וואס זענען ליידער נישט געווען ווי עס דארף צו זיין צום גוטן דורך די: "פֶּתַח הַטּוֹב" פון דעם לעצטן שבת קודש פון דעם יאר וואס דו וועסט זיך יא אויף פירן ווי עס דארף צו זיין.

[און צדיקים פלעגן זאגן, אז די פסוק פון: "וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמָעוֹן" וגו' איז א רמז פאר די הייליגע טעג הבאים עלינו לטובה, און זיי האבן געטייטש'ט דעם פסוק פון: "וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמָעוֹן" וגו' אזוי, אז: "וְהָיָה" – אז עס הערשט דאך גאר גאר א גרויסע: "שְׁמִיחָה" אויבן אין הימל, אז: "עֲקֵב" – אז כאטשיג ווען עס קומט אן סוף פון דעם יאר, דעמאלט'ס: "תִּשְׁמָעוֹן" – דעמאלט'ס טוט מען שוין תשובה, און מען הייבט שוין דעמאלט'ס אן צו פאלגן דעם הייליגן באשעפער, און מען הייבט שוין דעמאלט'ס אן צו טוהן: "אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה" – און מען הייבט שוין דעמאלט'ס אן צו טוהן די מצוות פון דעם אייבערשטן, און: "וּשְׁמֵרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם" – און מען היט שוין דעמאלט'ס אפ די: "מִצְוֹת הַתּוֹרָה", און מען איז דאס שוין דעמאלט'ס מקיים ווי עס דארף צו זיין].

און סוף יאר געבט דער אייבערשטער פאר א יעדעם איינעם א געלעגענהייט צוריק צו קומען צום אייבערשטן און פארעכטן די גאנצע יאר וואס עס איז א דורך געגאנגען אויף איהם, און חז"ל (ברכות דף: י"ב ע"א) זאגן דאך אונז שוין טאקע אויך קלאר בפירוש, אז: "הַפֶּל הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַחֲתוּם" – אז אלעס

גייט לויט די סוף פון דעם יאר, און אויב פירסטו זיך דעמאלט'ס אויף ווי עס דארף צו זיין, האסטו דעמאלט'ס צוריק געקערט די גאנצע יאר: "לְטוֹכָה".

אבער לכאורה דארף מען דאך אבער פארשטיין דעם מאמר חז"ל, ווייל וואס הייסט אז: "הַפֶּל הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַתּוֹם" – ווייל וואס הייסט אז אלעס גייט לויט די סוף פון דעם יאר.. און אויב פירסטו זיך אויף ווי עס דארף צו זיין סוף יאר, האסטו דעמאלט'ס צוריק געקערט די גאנצע יאר לטובה..! ?

דו ווילסט מיר דא זאגן אין אנדערע ווערטער אז א גאנץ יאר קען מען טוהן וואס מען וויל.. און סוף יאר קען מען זיך מאכן פאר א צדיק'ל און זאגן אז די גאנצע יאר ווערט גערעכנט: "לְטוֹכָה" א דאנק דעם לעצטן שבת וואס איך האב זיך אויף געפירט ווי עס דארף צו זיין..! ? וואס איז פשוט פון דעם מאמר חז"ל אז: "הַפֶּל הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַתּוֹם" ..! ?

נאר די תירוץ אויף דעם איז, אז די סיבה פארוואס אונזערע הייליגע חכמים האבן אונז מודיע געווען דעם הייליגן יסוד אז: "הַפֶּל הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַתּוֹם" איז, ווייל מיר ווייסן דאך שוין אלע זייער גוט, אז דער אייבערשטער דארף דאך נאר איין זאך פון א יודיש קינד, און דאס איז, זיין "הארץ" מיט זיין גוטע: "רָצוֹן" אין דעם.

און דאס איז די גאנצע זאך וואס דער אייבערשטער דארף פון א יודיש קינד, אזוי ווי חז"ל (סנהדרין דף: ק"ו ע"ב) זאגן דאך אונז שוין טאקע בפירוש, אז: "רָחֵמָנָא" – אז דער הייליגער באשעפער דארף דאך נאר איין זאך פון א יודיש קינד, און דאס איז: "לֵבָא בְּעֵי" – דיין קליינע הערצעלע מיט דיין אמת'ע: "רָצוֹן" צו ווערן נאנט צום הייליגן באשעפער.

און דער אייבערשטער בעט זיך [כביכול] ביי א יעדע יודיש קינד, און דער אייבערשטער זאגט פאר א יעדע יודיש קינד, אז: "תָּנָה בְּנִי לִיבְךָ לִי" (משלי קפיטל כ"ג פסוק ו') – אז געב מיר נאר דיין קליינע הארץ, ווייל דאס איז וואס איך וויל פון דיר, איך וויל פון דיר דיין "הארץ" מיט דיין גוטע: "רצון" וואס ליגט באהאלטן אין דעם.

און ממילא א גאנץ יאר.. קען זיך דאך נאך אמאל מאכן אז א מענטש זאל זיך פארגעסן אמאל וואס ער טוט, און א גאנץ יאר קען זיך דאך נאך אמאל מאכן אז א מענטש זאל א דורך פאלן אמאל אין א עבירה, אבער ווען דער אייבערשטער זעהט אז א מענטש כאפט זיך צוריק סוף יאר, און ער לייגט אריין א מורא'דיגע יגיעה סוף יאר צו באקומען אביסעל'ע: "קִרְבַּת אֱלֹקִים", זאגט דעמאלט'ס דער אייבערשטער אזוי, אז אה.. יעצט פארשטיי איך שוין ווער דער מענטש איז באמת, דער מענטש איז דאך בעצם: "אֵף וְרַק כָּל כְּלוּ טוֹב" – דער מענטש איז דאך בעצם גוט, און ער וויל דאך בעצם שטענדיג זיין גוט, און ער וויל דאך בעצם שטענדיג טוהן מיין: "רצון".

און דאס וואס ער האט אמאל געטוהן א זאך וואס איז געווען אנטקעגן מיין: "רצון" איז דאך נאר געווען ווייל עס האט זיך איהם געמאכט דעמאלט'ס א שוואכ'ע מינוט, און ביי א יעדע מענטש מאכט זיך דאך אמאל א שוואכ'ע מינוט, אבער געב נאר א קוק מיט וואס פאר א: "חֶשֶׁק" ער טוט יעצט מיין: "רצון" – געב נאר א קוק מיט וואס פאר א ברען ער טוט יעצט מיין: "רצון", יעצט סוף יאר, ער טוט דאך יעצט מיין: "רצון" מיט א מורא'דיגע ברען.

און דאס ווייזט דאך שוין קלאר אז דער מענטש איז דאך בעצם: "כָּל כְּלוּ טוֹב", ווייל דו זעהסט דאך שוין אליין אז ער כאפט זיך דאך צוריק סוף יאר,

און דאס איז דאך א: "גְלוּי דַּעַת" אויף א גאנץ יאר אז בעצם ליגט זיין הארץ שטענדיג ביים אייבערשטן אין די האנט [כביכול].

און איינמאל דער אייבערשטער זעהט שוין אז דער יוד איז בעצם א ערליכע יוד.. נאר ער פארגעסט זיך אמאל, און זיין הארץ איז דאך בעצם שטענדיג ביים אייבערשטן, זאגט דעמאלט'ס דער אייבערשטער גלייך פאר אלע מלאכים, אז דער יוד דא איז דאך פון אונזערע.

אי.. ער האט געטוהן עבירות אינמיטן די יאר..!! אבער נע.. עס מוז זיין אז ער האט זיך דעמאלט'ס פשוט פארגעסן, ווייל געב נאר א קוק מיט וואס פאר א: "חֶשֶׁק" ער טוט יעצט מיין: "רְצוֹן", ער טוט דאך יעצט מיין: "רְצוֹן" מיט א מורא'דיגע ברען, און ממילא וועגן דעם זאג איך יעצט אז עס מוז זיין אז דער יוד איז דאך בעצם: "כָּל כְּלוֹ טוֹב", און ממילא וועגן דעם וועל איך איהם טאקע שוין פאר שרייבן: "בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים גְּמוּרִים וּבְסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים".

איי פארוואס..!! די תירוץ אויף דעם איז, ווייל מיט זיין יעצטיגע יגיעה האט ער דאך: "מְגִלָּה דַּעַת" געווען פאר א יעדעם איינעם אז בעצם געהער איך דאך יא צו דעם: "יְ-הֵ רַבּוֹן עֲלֵם וְעֶלְמָא", און בעצם וויל איך דאך יא זיין נאנט צום אייבערשטן, און צו דעם שטרעב איך דאך שטענדיג, נאר.. אסאך מאל פארגעס איך זיך אביסל וואו איך בין, און ווער איך בין, און איך פאל דעמאלט'ס ליידער אריין אין די נעץ פון דעם יצר הרע.

אבער מיין "הארץ"!! מיין "הארץ" איז דאך בעצם: "כָּל כְּלוֹ טוֹב", און מיין "הארץ" ליגט דאך שטענדיג אין די האנט פון דעם אייבערשטן, און

ממילא וועגן דעם זאגט דער אייבערשטער סוף יאר, אז איך וועל איהם טאקע שוין פאר שרייבן: "בְּסֶפֶרְךָ שֶׁל צְדִיקִים גְּמוּרִים וּבְסֶפֶרְךָ שֶׁל צְדִיקִים אֲמֵתִים", ווייל יעצט איז דאך מיר נתגלה געווארן [כביכול] אז זיין "הארץ" ליגט דאך בעצם שטענדיג ביי מיר.

און ממילא דאס איז די סיבה פארוואס חז"ל (ברכות דף: י"ב ע"ב) האבן אונז געזאגט אז: "הַפֶּל הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַחֲתוּם" – אז אלעס גייט לויט די סוף פון די יאר, און אויב פירסטו זיך דעמאלט'ס אויף ווי עס דארף צו זיין, האסטו דעמאלט'ס צוריק געקערט די גאנצע יאר לטובה, ווייל אויב פירסטו זיך אויף ווי עס דארף צו זיין סוף יאר, האסטו דאך דעמאלט'ס: "מְגַלָּה דַעַת" געווען מיט דעם פאר א יעדעם איינעם, אז דאס איז דאך בעצם מיין וועג צו וואס איך שטרעב שטענדיג, און אויב דו ביזט דאך טאקע בעצם א ערליכע יוד, דעמאלט'ס קומט זיך דאך דיר שוין טאקע צו ווערן אפ געשריבן מיט א גוטע: "כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה" און מיט "א גוט געבענטש'ט יאר", ווייל דו ביזט דאך בעצם א: "כָּלִי רְאוּי לְקַבֵּל" פאר שריבן צו ווערן: "בְּסֶפֶרְךָ שֶׁל צְדִיקִים גְּמוּרִים וּבְסֶפֶרְךָ שֶׁל צְדִיקִים אֲמֵתִים".

און ממילא: "שְׁבֶת סְלִיחוֹת" איז דאך א: "כְּפָרָה" אויף אלע שבתים פון א גאנץ יאר וואס זענען ליידער נישט געווען ווי עס דארף צו זיין, און דורך דעם וואס א יודיש קינד פריידט זיך מיט דעם אונטערשטן הייליגן שבת קודש פון דעם יאר, קען ער דורך דעם זוכה זיין צו קענען ריכטיג צו גיין צו דעם הייליגן: "יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא".

און די ווערטער: "רֹאשׁ הַשָּׁנָה" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: "נִיגוֹן מְשֻׁבָּת", ווייל יא ר' יוד, דורך א פרייליכ'ע: "נִיגוֹן" פון די אונטערשט'ע

שבת קודש פון דעם יאר קען מען זיין צו קענען ריכטיג צו גיין צו דעם: "ראש השנה" – צו דעם הייליגן: "יום הדין הגדול והנורא".

און דורך דעם וואס א יודיש קינד פריידט זיך טאקע באמת מיט דעם אונטערשטן הייליגן שבת קודש פון דעם יאר, און ער איז טאקע באמת מכבד דעם הייליגן שבת קודש מיט הייליגע מאכלי שבת קודש צוזאמען מיט הייליגע: "נגווי שבת", קען ער מיט דעם מאכן דעם: שובָה יהוה-ה אֶת "שְׁבִיתֵנוּ" – קען ער מיט דעם איבער דרייען אלע "שבתים" פון דעם גאנצן יאר לטובה ולברכה.

און בכלל.. דארף מען דאך וויסן, אז א: "ניגון" האט דאך גאר גאר א געוואלדיגן כח, און עס קען פשוט פאר שניידן מזיקים, און עס קען פשוט פאר שניידן אלע שלעכטע מלאכים וואס ווילן קומען עדות זאגן אין בית דין של מעלה אנטקעגן דעם יוד וואס וועט שטיין אין דעם גרויסן הייליגן טאג פון: "ראש השנה" אנטקעגן איבער דעם הייליגן: "מֶלֶךְ הַמְּשֻׁפָּט" בְּאִמָּה וּבְיָרָא וּבְרֵת וּבְזִיעָה, און ממילא וועגן דעם איז טאקע: "שְׁבֶת סְלִיחוֹת" די פאסיגסטע צייט אויס צו נוצן דעם שארפן שווערד וואס הייסט "נגינה" און פאר שניידן מיט דעם אלע שלעכטע מקטריגים וואס ווילן קומען מקטרג זיין אויבן אין הימל אין דעם גרויסן הייליגן טאג פון: "ראש השנה".

און עס ווערט דאך שוין טאקע אויך געברענגט אין די ספרים הק', אז א: "ניגון" ווערט דאך טאקע אויך אן גערופן: "זֶמֶר" – פאר שניידן, ווייל א: "ניגון" פאר שניידן דאך טאקע אלע שלעכטע מלאכים וואס ווילן קומען רעדן שלעכטס אנטקעגן יודישע קינדער.

און די ווארט: "ניגון" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: קי"ט, און דאס גייט דאך ארויף אויף קפיטל קי"ט שבתהלים, און עס איז דאך שוין באקאנט פאר א יעדעס איינעם, אז אין קפיטל קי"ט שבתהלים זינגט דאך דוד המלך עליו השלום גאר שטארקע מזמורים אויף עניני "רוחניות", און ער בעט דארטן דעם אייבערשטן, אז: "גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ", און אז: "זְכֹר דְּבָר לְעִבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי", און אז: "טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וְכֶסֶף", און אז: "יָשׁוּבוּ לִי יִרְאֵיךָ וְיִדְעֵי עֲדֹתֶיךָ", און אז: "לִוְלֵי תוֹרַתְךָ שֶׁשָּׁעִי אֶז אֲבֹדְתִי בְּעַנְיִי", און אז: "מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ כָּל הַיּוֹם הָיָא שִׁיחֲתִי", און אז: "מָה נִמְלְצוּ לַחֲפִי אִמְרֹתֶיךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי", און אז: "נִרְ לְרִגְלֵי דְכָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיבֹתֵי", און אז: "עֲבֹדְךָ אֲנִי הִבֵּינִי וְאַדְעָה עֲדֹתֶיךָ", און אז: "רָאָה עֲנִי וְחַלְצֵנִי כִּי תוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי", און אזוי ווייטער בעט זיך דארטן דוד מלך ישראל צענדליגע הארציגע מזמורים אויף עניני "רוחניות".

און די ספרים הק' זאגן דאך אונז שוין טאקע אויך, אז ביי קפיטל קי"ט שבתהלים קען מען אויס פועל'ן גאר גאר גרויסע ישועות אסאך אסאך מער ווי ביי אלע אנדערע קפיטלעך שבתהלים.

און עס איז דאך שוין טאקע אויך דא א פסוק אין פרשת ואתחנן (קפיטל ר' פסוק י"ט) וואס זאגט אונז אזוי, אז: "לְהִדָּף" אַתְּ כָּל אִיְבֶיךָ מִפְּנֵיךָ וְגו' – אוועק צו שטופן אלע שלעכטע פיינט פון די יודישע קינדער.

און די ספרים הק' זאגן דאך אונז שוין טאקע אויך, אז די ווארט: "לְהִדָּף" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: קי"ט, און די ווארט: "לְהִדָּף" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: "ניגון", ווייל יא ר' יוד, דורך דעם וואס א יודיש קינד זינגט דעם הייליגן קפיטל פון קי"ט מיט כוונה און מיט: "שְׁמֻחָה", קען ער

מיט דעם זוכה זיין צו: "לְהִדָּף" אַתְּ כָּל אֲבִיבִיךָ מִפְּנֵיךָ וּגְרֹ – קען ער מיט דעם זוכה זיין אוועק צו שטופן אלע שלעכטע פיינט פון די יודישע קינדער.

און דאס מיינט דאך אוודאי נישט קיין צווייטער ווי דער "יצר הרע" אליין וואס איז דאך דער גרעסטער "שונא" פאר א יודיש קינד, ווייל דער שלעכטער "יצר הרע" פראבירט דאך שטענדיג: "לְהִדָּף" – ווייל דער שלעכטער "יצר הרע" פראבירט דאך שטענדיג אראפ צו ווארפן א יודיש קינד אין א עבירה.

און יא טייערע יודן, דורך א הייליגע: "ניגון" וואס א יודיש קינד זינגט פארן גרויסן: "מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא", און נאך דערצו פון קפיטל קי"ט, קען ער דורך דעם זוכה זיין אוועק צו שטופן פון זיך אלע שלעכטע מקטריגים וואס וויל איהם קומען בארעדן פארן הייליגן באשעפער.

און עס שטייט דאך שוין טאקע אויך אין פסוק ביי יעקב אבינו אין פרשת וישלח (קפיטל ל"ב פסוק כ"ה), אז: "וַיֹּאבֶק" אִישׁ עֲמוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר – אז די שטן האט זיך געשלאגן מיט יעקב אבינו ביז די עלות השחר.

און די ווארט: "וַיֹּאבֶק" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: קי"ט, און די ספרים הק' זאגן דאך אונז שוין טאקע אויף דעם בפירושו, אז.. יא, דער גרויסער הייליגער צדיק יעקב אבינו האט מנצח געווען די: "שְׁרוּ שָׁל עֲשׂוֹ" מיט דעם דאזיגן מזמור פון קפיטל קי"ט שבתהלים, אזוי גרויס איז די כח פון "זמירות" פון יודישע קינדער, אז עס קען פשוט מנצח זיין: "שְׁרִפִּי מִצֶּלֶה"...

און טאקע דערפאר האט מיר אלע געזעהן, אז די הייליגע סקולענ'ע רבי'ס זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל האבן טאקע מחבר געווען גאר אסאך הייליגע ניגונים פון דעם הייליגן קפיטל קי"ט שבתהלים, ווי צום ביישפיל: "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", און: "זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני", און: "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף", און: "ישובו לי יראיך וידעי עדותיך", און: "לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי", און: "מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתתי", און: "מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי", און: "גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי", און: "עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך", און: "ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שקחתני", און אזוי ווייטער.

און אחרון אחרון חביב.. האט דאך דער הייליגער בעל נועם אליעזר מסקולען זצ"ל מחבר געווען גאר גאר א הייליגן: "ניגון" אויף די לעצטע ווערטער פון דעם הייליגן קפיטל קי"ט שבתהלים, און דאס איז דאך טאקע דעם הייליגן באקאנטן: "ניגון" פון: "תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שקחתני" וואס זינגט זיך דאך שוין היינטיגן טאג מיט גרויס הארץ און געפיל בכל תפוצות ישראל, און דאס איז דאך טאקע די לעצטע ווערטער וואס א יודיש קינד דארף דאך טאקע שטענדיג געדענקען.

ווייל די לעצטע ווערטער וואס א יודיש קינד דארף שטענדיג געדענקען בעניני "רוחניות" איז דאך טאקע, אז: "תעיתי כשה אבד" – אז אפילו איך בין גאר שטארק פאר בלאנזשעט אין דעם שווערן ביטערן: "גלות אדום" צוזאמען מיט אירע ביטערע נסיונות, אפיל הכי בעט איך דיר אבער נאך אלץ הייליגער גרויסער טאטע אין הימל, אז: "בקש עבדך" – אז זוך מיר אויף הייליגער גרויסער טאטע אין הימל.

ווייל ניין טאטע: "כִּי מִצֻּתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי" – איך האב נישט פארגעסן פון דייע הייליגע: "מִצֻּת הַתּוֹרָה", און אין הארצן וויל איך דאך אבער בעצם יא זיין גוט, און אין הארצן שטרעב איך דאך אבער יא שטענדיג צו דיר הייליגער גרויסער טאטע אין הימל.

און ממילא זוך מיר אויף הייליגער גרויסער טאטע אין הימל, און נעם מיר שוין צוריק אהיים קיין ירושלים עיר הקודש, און בוי שוין אויף דיין הייליגן בית המקדש וואס איז ליידער חרוב: "הִשָּׁתָא בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב", ווייל: "הִבָּא לְשָׁהֳרָא מְסִיעִין אוֹתוֹ מִן הַשָּׁמַיִם".

און אז מען רעדט שוין פון דעם ענין פון: "שִׁירָה", איז דאך טאקע כדאי צו דערמאנען דא ביי דעם געלעגענהייט, אז דער הייליגער שר התורה מרן החתם סופר זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל האט אמאל געזאגט פאר יודישע קינדער, אז אויב ווילסטו זוכה זיין אויס צו מעקן אלע דייע עבירות וואס דו האסט געטוהן דורך אויס דיין גאנצן לעבן, האסטו דעמאלט'ס צוויי ברירות.

(א) דורך דעם וואס דו וועסט פאר גיסן טייכן "טרערן" פארן הייליגן באשעפער, [אבער דאס קומט דאך נישט אָן אזוי גרינג].

(ב) דורך דעם וואס דו וועסט זינגען ערליכע הייליגע "ניגונים" פארן הייליגן באשעפער.

און דער הייליגער חתם סופר האט זיי דעמאלט'ס אויך געזאגט, אז דאס זאגט דאך אונז שוין טאקע דער הייליגער נעים זמירות ישראל דוד המלך עליו השלום, ווייל דער הייליגער נעים זמירות ישראל דוד המלך עליו

השלום זאגט דאך אונז שוין בפירוש אין זיין הייליגן ספר תהלים (קפיטל קכ"ו פסוק ה'), אז: "הִזְרְעִים" – אז די סארט מענטשן וואס זענען ליידער זורע שלעכטע זאכן אן זיי טוען ליידער עבירות, האבן צוויי וועגן ווי אזוי זיי קענען אוועק שניידן זייערע שלעכטע עבירות וואס זיי האבן געטוהן.

(א) דורך: "בְּדַמְעָה" – דורך דעם וואס מען וועט פאר גיסן הייסע "טרערן" פארן הייליגן באשעפער, [אבער דאס קומט דאך נישט אָן אזוי גרינג].

(ב) דורך: "בְּרִנָּה" – דורך דעם וואס זיי וועלן זיך פרייען מיט די הייליגע: "מִצֵּנֶת הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא" וואס זיי האבן יא זוכה געווען מקיים צו זיין.

און דאס איז די צוויי סארטן וועגן ווי אזוי: "קִצְרוֹ" – און דאס איז די צוויי סארטן וועגן ווי אזוי א מענטש קען אוועק שניידן זיינע שלעכטע עבירות וואס ער האט געטוהן, אדער דורך: "בְּדַמְעָה" – אדער דורך הייסע "טרערן", און אדער דורך: "בְּרִנָּה" – און אדער דורך דעם וואס מען זינגט ערליכע הייליגע יודישע "ניגונים" פארן הייליגן באשעפער.

און יא טייערע יודן, אויב זינגט מען ערליכע הייליגע יודישע "ניגונים" פארן הייליגן באשעפער, איז מען דעמאלט'ס זוכה אויס צו מעקן אלע עבירות וואס מען האט געטוהן דורך אויס דעם גאנצן לעבן.

און ממילא לאמיר נישט זיין קיין נערנים טייערע יודן, און לאמיר אויס ברעכן אין א פייער'דיגע "געזאנג" פארן הייליגן באשעפער [אנשטאדט אויס ברעכן אין א יאמערליכ'ע געוויין פארן הייליגן באשעפער], און לאמיר אלע צוזאמען טוהן בפועל ממש דאס וואס מיר זאגן אלע ביי די יוצר פון

שבת החודש, ווייל מיר זאגן דאך שוין אלע ביי די יוצר פון שבת החודש דעם לשון, אז: "פְּצוּחַ שִׁירִים תְּמֹר בְּכִיּוֹת" – אז לאמיר אלע ענדערש אויס ברעכן אין א פייער־דיגע "געזאנג" פארן הייליגן באשעפער.. אנשטאדט דארפן אויס ברעכן אין א יאמערליכ־ע "געוויין" פארן הייליגן באשעפער.

און די ווערטער: "פְּצוּחַ שִׁירִים תְּמֹר בְּכִיּוֹת" – איז דאך טאקע אויך ראשי תיבות: תשפ"ב, ווייל יא טייערע יודן, יעצט ווען מיר שטייען שוין דא אלע ביים סוף פון דעם פארגאנגענעם יאר שנת תשפ"ב.. איז דאך טאקע די פאסיג־סטע צייט מקיים צו זיין דעם: "פְּצוּחַ שִׁירִים תְּמֹר בְּכִיּוֹת".

און יא טייערע יודן, אויב ווילן מיר אלע זוכה זיין צו: "כְּפָרַת עֲוֹנוֹת", דארפן מיר דעמאלט'ס אלע טוהן די הייליגע פעולה פון: "פְּצוּחַ שִׁירִים תְּמֹר בְּכִיּוֹת" און ממילא: "עַל זֹאת" – און ממילא וועגן דעם, איז: "שִׁבְחוּ אֱהֹבִים וְרוֹמְמוּ לֹא-ל", און: "וְנִתְּנוּ יְדִידִים" – און די ידידים פון דעם גרויסן הייליגן: "יְדִיד נֶפֶשׁ אֶב הַרְחֵמֶן" וועלן געבן: "זְמִירוֹת שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ א-ל חַי וְקַיִם", ווייל זינגען "ניגונים" פרייליכערהייט איז דאך גאר גאר א גרויסע סגולה פאר: "כְּפָרַת עֲוֹנוֹת".

אז די וואך איז דאך: "שִׁבְת סְלִיחוֹת", און די ווארט: "סְלִיחוֹת" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: "שִׁירָה" [מיטן כולל], כדי צו ווייזן מיט דעם פאר א מענטש, אז יא ר' יוד, דאס איז: "סְלִיחוֹת"!! וואס איז: "סְלִיחוֹת"!! ? !

די תירוץ אויף דעם איז, אז: "סְלִיחוֹת" איז: "שִׁירָה", און נישט איך זאג אזוי, נאר דער הייליגער שר התורה מרן החתם סופר זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל זאגט אזוי.. !

און ממילא יא ר' יוד, דו זאלסט טוהן די פעולה פון: "וְעָתָה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת" וגו' ביי דיר אין הארץ, און דו זאלסט איין קריצן ביי דיר אין הארץ אמת'ע הייליגע ערליכע יודישע ניגונים, ווייל דורך דעם וועסטו דאך קענען זוכה זיין צו: "כַּפָּרֶת עֲוֹנוֹת" גרינגערהייט און לייכטערהייט.

און דער הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל וואס איז דאך געווען דער גרויסער: "שֶׁר צָכָא יְהוּ-ה" [האט דאך שוין טאקע אויך אמאל געזאגט, אז ער איז גרייט אוועק צו געבן א העלפט פון זיין "תורה" וואס ער האט געהאט געלערנט דורך אויס זיין גאנץ לעבן אבי.. אז איינער זאל איהם געבן א חלק פון: "פֶּחַ הַנְּגִינָה", אפילו נאר א קליין חלק.

ווייל א הייליגע: "פֶּחַ הַנְּגִינָה" איז דאך גאר גאר א הייליגע כח, און א ניגון האט דאך גאר גאר א געוואלדיגן כח ארויס צו ברענגען א געפיל פון א מענטש צו א געוויסע זאך, און די גרעסטע מדריגה אויף דער וועלט איז דאך: לַעֲבֹד אֶת יְהוּ-ה אֱלֹהֵיךָ "בְּכָל לִבְבְּךָ" – און די גרעסטע מדריגה אויף דער וועלט איז דאך צו דינען דעם הייליגן באשעפער מיטן גאנצן "הארץ", ווייל: "רַחֲמָנָא לְבָא בְּעֵי", און דורך א "ניגון" קען מען דאך זוכה זיין: לַעֲבֹד אֶת יְהוּ-ה אֱלֹהֵיךָ "בְּכָל לִבְבְּךָ" כפשוטו ממש, און איינער פון די עיקר וועגן ווי אזוי א מענטש קען זיך אויס גיסן זיין הארץ צום אייבערשטן איז דאך טאקע דורך א "ניגון".

און מיר וועלן דא ענדיגן דעם ענין מיט א טייער ווארט בנוגע דעם ענין פון "נגינה", און מיט דעם וועלן מיר שליסן דעם ענין דא: "בְּסִיעָתָא דְּשִׁמְיָא", און דאס איז, אז די ווארט: "ניגון" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: "אַמּוּנָה חַי" [מיטן כולל] – א לעבעדיגע: "אַמּוּנָה" אין דעם הייליגן: "בּוֹרָא

כָּל עוֹלָמִים, ווייל יא ר' יוד, א אמת'ע ערליכע הייליגע: "ניגון" לעבט דאך נאר אויף די ריינע: "אַמונָה" וואס א יודיש קינד פארמאגט ביי זיך אין הארץ, און דאס ברענגט דאך איהם נאר נענטער און נענטער: "לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים".

און נאך שיינע רמז איז כדאי צו דערמאנען דא: "לְכָבוֹד שְׁבַת סְלִיחוֹת", און דאס איז, אז די ווערטער: "שִׁירָה וְזִמְרָה" [מיט די ניין אותיות מיט די צוויי ווערטער] – איז דאך טאקע אויך גימטריא: "הַפֶּל הוֹלֵךְ אַחֵר הַחֲתוּם", ווייל יא ר' יוד, דורך די הייליגע: "בְּגוֹנֵי שְׁבַת קוֹדֶשׁ" פון דעם אונטערשטן שבת פון דעם יאר: "שְׁבַת סְלִיחוֹת", קען מען מתקן זיין אלע שבתים פון דעם גאנצן יאר וואס זענען נישט געווען ווי עס דארף צו זיין, ווייל אויב חז"ל זאגן אונז אז: "הַפֶּל הוֹלֵךְ אַחֵר הַחֲתוּם", דעמאלט'ס איז: "הַפֶּל הוֹלֵךְ אַחֵר הַחֲתוּם פֶּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ":

הַכֹּל הוֹכֵךְ: אֲזֹר הַחֲתוּם!

און מיט דעם ענדיגן מיר: אז מיר זאלן זוכה זיין אז ווען עס וועט זיין: "אַסְרָה נָא" – ווען מען וועט אוועק גיין פון דעם גרויסן התעוררות, זאל אבער נאך אלץ זיין:
"וְאַרְאָה אֶת הַמֶּרְאָה הַגָּדֹל הַזֶּה"!!

תם ולא נשלם!

עִבּוֹז וּשְׂרִירָה לֹאֵל בּוֹרָא עוֹלָם!

לְכָבוֹד בְּנֵימָהּ שְׁמִיעָה לִּי!!

יֵאָדָר לִדַּע וּקְדֵי הַדָּבָר יִצְחָק בֶּן יִצְחָק ז"ל

יבא לאור העולם בעזרת השם יתברך
ערב שבת עליחות שנת תשפ"ו
ע"י תלמידי וחסידיו מקולען
בנינו בית שמוש ת"ו

בנישאות ראש חבורתינו שלומ"א

